

Enhedslisten ønsker at give udtryk for, at en forudsætning for, at en kulegravning af området kan tages seriøst, er, at den omfatter alle arbejdsgruppers omkostningsforhold. Det vil sige, at ikke kun langturschaufførers m.fl. forhold kulegraves, men også de selvstændige erhvervsdrivendes omkostningsforhold kulegraves. Derved sikres det, at der for alle grupper til foråret på et oplyst grundlag kan træffes en fornuftig afgørelse af, om der er en rimelig sammenhæng mellem de udgifter, der er ved at være ude at rejse og de dertil svarende godtgørelser/fradrag.

Det er Enhedslistens opfattelse, at skatteministerens tilkendegivelse om grundlaget for kulegravningen betyder, at den omfatter alle erhvervsgrupper. Enhedslisten ser derfor frem til skatteministerens fremlæggelse af resultatet af denne til foråret.

Endvidere ønsker Enhedslisten at præcisere, at det på lang sigt skal være sådan, at det er arbejdsgiveren, der bærer den fulde udgift ved at have ansatte udstationeret.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for det af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har den 28. november 1996 fremsat sit eget lovforslag, nr. L 100, som vil betyde en langt bedre løsning på problemstillingen.

Hvis Folketinget vedtager nærværende lovforslag, er der ingen garanti for, at der sker en forhøjelse af godtgørelsesbeløb som forudsat af partierne og lovet af ministeren. Spørgsmålet skal fortsat afgøres af Ligningsrådet. Ligningsrådet vil derfor kunne vælge et lavere beløb og dermed igen være konfliktskabende. Fremskridtspartiets forslag vil derimod betyde, at Folketinget selv påtager sig ansvaret for at fastsætte beløb for skattefrie godtgørelser, folk kan modtage til betaling for udgifter, mens der arbejdes på »landevejene«.

Skatteministerens forslag har en anden virkning. De folk, som kun er ude en dag, vil over to år blive markant dårligere stillet end i dag. Handelsrejsende, flypersonale m.v. har i dag mulighed for skattefrit at få godtgørelse for de udgifter, de har i forbindelse med arbejde og ophold på landevejene og i lufthavne m.v., hvor udgiftsniveauet er højt og tiden knap. Fremskridtspartiets forslag giver disse erhvervsgrupper mulighed for fortsat at kunne

modtage skattefrie godtgørelse. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det er helt urimeligt, som skatteministeren og regeringens partier har søgt at give befolkningen indtryk af, at der med godtgørelserne er tale om et særligt dræn på skattekassen, og at folk med godtgørelserne opnår en særlig gevinst. Intet er mere forkert. Godtgørelserne er, som ordet siger, en refusion af udgifter, folk har haft. Når f.eks. en chauffør sidder bag rattet på en lastbil og kører eksportvarer ud af landet, så vil chaufføren i løbet af turen skulle afholde udgifter til mange formål: mad, toiletbesøg, bad, sovekabiner, telefon m.v. Alt sammen udgifter, som chaufføren afholder for at kunne passe sit arbejde. Det er helt urimeligt, hvis disse udgifter skal afholdes af chaufførens løn. Når f.eks. arbejdsgiveren refunderer udgifter, hvor der er bilag, er der fuldt fradrag. Men hvis arbejdsgiveren udbetaler et fast beløb, er det pludselig »skatte-tænkning«. For mange erhvervsgrupper er kvitteringer ikke en praktisk mulighed. Det velordnede danske system med kassebon i alle butikker, hvoraf dato, klokkeslæt og fuld tekst på købet fremgår, er ikke normalt forekommende i alle andre lande. Kommer man syd for Alperne, så betaler man kontant uden mulighed for kvitteringer. Det er ikke en dårlig undskyldning, men en kendsgerning.

Det beløb, regeringen og skatteministeren har »givet« chaufførerne er ikke ekstravagant. Det viser sig faktisk, at det kun lige dækker stigningerne i de danske priser og lønninger i perioden. Men dertil skal lægges, at en række lande i Europa har haft stærkt stigende prisniveau de senere år. Valutaer er blevet justeret m.v. Der er derfor ikke tale om nogen »gavebod« eller »julegave« til chaufførerne.

Fremskridtspartiets forslag om 420 kr. om dagen til alle erhvervsgrupper er langt mere realistisk.

Det er nemlig Fremskridtspartiets opfattelse, at ministeriernes højtloønnede embedsmænd ikke skal have højere godtgørelse end en chauffør eller en repræsentant. Uden at indlede en lang debat om, hvad der i øvrigt er mest samfundsnyttigt, embedsmanden eller chaufføren, vil Fremskridtspartiet blot fastholde, at der skal være ens regler. Det giver Fremskridtspartiets forslag.

Skatteministeren har lovet, at han inden 1. april 1997 vil komme til Folketinget igen med en samlet revision, hvor alle faggruppers forhold bliver analyseret. Fremskridtspartiet tror